

- *Már a nevetek sem átlagos. Mi története?*

- Gyermekeim sajnos nem talál-
zhattak azzal a nagypapájukkal,
itől én fián keresztül a férjezett
zetéknevemet, gyerekeim pedig
zetéknevüket kapták. Érdekes-
ge, hogy különleges az írása, de a
ancia nyelv szabályai alapján ejt-
k. Úgy kell kiejteni, hogy 'rosi'.

- *Mit szabad tudni rólatok?*

- Alapvetően budapesti vagyok,
szén a VIII. kerületben születtem,
t nevelkedtem és éltem 22 éves ko-
mig, azután pedig egy kispesti pa-
l volt az otthonom gyermekeim-
el 35 éven át, de most már ízig-vé-
g békésinek érzem magam. Peda-
gógus voltam negyven évig, magyar-
rténelem szakos tanár középiskolá-
n, de kitanultam az újságírás csín-
t-bínját is, és dolgoztam tankönyv-
adónál, különböző újságoknál sza-
klúszóként. A pedagógiához akkor
m lettem hűtlen, mert a felnőtt-
pzés beindulásától kezdve váll-
zóként humán szakoktató lettem
en a vonalon. Mindig több lábon
ltam, hiszen három gyermekem
yedül neveltem fel, s ez csak így
l lehetséges. Számomra a nap 24
ája ma is kevés.

- A Budapesti Kommunikációs
Üzleti Főiskolán reklámszervező
akmenedzser képzést szerez-
m, és pár évig a versenyszférában
vékenykedtem. Majd 2010-ben
inden korábbi „tiltakozásom” el-
nére becsöppentem az oktatás
lágába és szakoktató lettem. Sier-
rel vettem az akadályt és azóta
yáltalán nem bánom, hogy így
akult, közben még közgazdasági
plomát is szereztem. Az elmúlt
0 év során családi vállalkozásunk
retében az oktatás más színterét
kipróbáltam, éveken keresztül ve-
ttem rendezvény- és esküvőszere-
ző képzéseket, és van egy saját
ebáruházam is, amely mobiltele-
n tartozékokat kínál.

- *A főváros után kisváros? Mi-
t?*

- A három gyereknek nagy lakás
ellett, de felnőttek, elköltöztek és
rtelen túl nagy lett. Fontolgat-
m, hogy a felettünk lévő panella-
st megveszem, hogy együtt is le-
yünk a lányommal, de mindegyi-
ünknek meglegyen a saját élettere.

Békési sorsok, békési arcok

Nem mondhatom el senkinek...

„Nem mondhatom el senkinek, elmondom hát mindenkinek...” a
titkot, ami egy meg egy, s együtt sokra megy, de külön is különle-
ges. Ők Rochy Ágnes és Rochy Anna, anya és lánya. Mitől különle-
gesek? Olvassák el a velük készült interjút, s minden kiderül.

FOTÓ: GAZSO JÁNOS

A lányom legjobb barátnője, aki bé-
kési, akkoriban tért haza egy euró-
pai kunkor után. Ez adta az ötletet:
legyen Békés.

- Mikor a barátnőmet és család-
ját meglátogattam, körülnéztem a
környékbéli városokban is, de be-
szerettem az itteni milióbe, az em-
berekbe. Bennem már régen érett a
változásra való igény, hát megkér-
deztem anyut, ragaszkodik-e a pa-
nelhoz vagy összecsomagoljuk az
életünket és egy nagy lendülettel
Békésre költözünk, egy békés élet
reményében. Szerettünk volna úgy
élni, hogy két önálló egzisztenciá-
val rendelkező nő együtt élhessen
és mégis külön. Nagy örömünkre
a város szívében találtuk meg azt
a kétszintes házat, amely mindket-
tőnk számára azóta is az álomot-
hont jelenti.

- *A piacon láttalak meg, ahol
nem megszokott dolgokat árultál és
készítettél. Mit is?*

- Lehetőleg az újrahasznosítás
jegyében készülnek a terméke-
im, pl. újságpapírt, petpalackot,
textilhulladékot, gipszet haszná-
lok... és készül belőle kosár, kas-

pó, váza, lakásdíszek, falidekor,
öltözkékiegészítők, például kitű-
ző, ékszer. Hobbinak indult még
5 évesen, amikor a nagymamám
megtanított horgolni, s csak ké-
sőbb lett keresetkiegészítés. Mikor
felszabadult némi időm, ez irány-
ban szélesítettem a kézműves lá-
tásmódomat, újabb meg újabb
ötletek születtek, így jutottam el
például a papírfonásig. Alapvető-
en kollekciókat készítek, amit a
helyi piacon mutatok be és árusít-
tom, de igény szerint rendezvénye-
ken is szívesen veszek részt. Műve-
lem és tanítom is, és akit jobban ér-
dekel, az nézzen körül a Facebook-
oldalamon, látogasson el hozzám
a piacra, vagy a műhelyembe a
Templomköz 1. szám alá. A legfris-
sebb tervem, hogy kiürült kávé-
kapszulákból ékszereket csinálok.

- Jómagam pedig jelenleg a
Telógyűrűkkel foglalkozom a leg-
többet, amit meg is lehet venni a
webáruházamban (telogyuru.hu).
Használatukkal biztonságba kerül-
het féltett „kincsünk”.

- *A gyűjteményetek sem éppen
mindennapi. Meséljetek róla!*

- A gyűjtemény neve: Vándor
Mackók Kiállítás. Onnan ered az
egész közös projekt, hogy mikor ki-
csik voltunk, anyu engem és bátyá-
imat macikámnak hívott. Aztán az
első fizetésemből vettem neki egy
macit, s ettől kezdve minden ünnepe-
re kaptam egyet, mindig mást. Azóta
már aprópó nélkül is veszek, elég, ha
meglátok egyet, beleszeretek, akár a
piacon is, megveszem. Ők a mentett
macik. Ennek már 20 éve, és a lakás
minden zugában maci trónolt Pes-
ten. Kispesten láttunk egy kisebb
mackókiállítást, s utána úgy gon-
doltuk, annál mi sokkal jobbat tud-
nánk rendezni, s éltünk is a lehető-
séggel. Azóta vándorolnak a mac-
kók, ahova hívnak, mi megyünk. Je-
lenleg 2200 db macink van, s ebből
2000 db teljesen más-más. Miénk a
Magyar Guinness maci is. Ő Bruti,
aki 320 centiméter, s a legnagyobb
maci Magyarországon, ami magán-
kézben van. Nagyon szeretnénk, ha
itt Békésen egy állandó kiállítást
tudnánk nyitni, ami a városnak is jó
lenne turisztikai szempontból, s eh-
hez csupán egy megfelelő helyszín
kellene, a többi a mi dolgunk lenne.

- *Mi a benyomásotok a városról,
az itteni emberekről? Hogy érzitek
magatokat köztük?*

- Most lesz augusztus végén egy
éve, hogy Békésre költöztünk, az-
óta is érezzük és élvezzük a kisvárosi
létből fakadó életérzést, az embe-
rek közvetlenségét, nyitottságát...
Most már mondhatjuk azt is, hogy
szeretjük. Legyen szó akár arról,
hogy a piacon találkozunk és csak
érdeklődnek a kézműves termékek
iránt, vagy már többen is eljöttek a
műhelyembe megtanulni a papírfon-
ást... Mindenki érdeklődve hall-
gatta meg történetünket. Szeren-
csére minden úgy alakul, ahogyan
terveztük, bár még sok megvalósít-
tandó feladat áll előttünk. Célunk,
hogy mindkettőnk tevékenységét
minél szélesebb körben megismer-
jék a város lakói, hogy minél olyan
felejthetetlen élményünk legyen,
mint amikor az egyik mackóvándor-
lás előtti napon, amint válogat-
tuk a macikat, egy bicikliről úgy
kiáltottak hozzánk kedvesen: „Jééé,
a macisok!”

Gugé

Következő beszélgetőtárs: Füredi János.